

64.

Κολλιγία τῆς 25 Μαΐου 1709. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (βιβλ. 7 σ. 193).

† 1709 Μαΐου 25. Τὴν σήμερον ὁ σ(ινιὸ)ρ Προκόπης καὶ σ(ινιὸ)ρ Θεοδω-
ρῆς, ἀδελφία Νικλαῖοι, δίδουν τοῦ παρόντος μ(ισσέ)ρ Γιώργου Φαρισαίου π(ο)τ(ἐ)
Στάθη ἀπὸ χωρίο Πισινῶντα ¹⁾ εἰσὲ σεμπρία ἓνα κομμάτι χωράφι κείμενον στὸ
Παράλιμνο ²⁾, τόπος βάκουος, διὰ τὴν ἐφειτεινὴν ἐσοδείαν τῆς ὀψιμίας καὶ ὑπό-
σχεται ὁ ἄνωθεν κοπιαστής νὰ δουλέψῃ καὶ καλλιεργήσῃ τὸ αὐτὸ χωράφι παίρ-
νοντας ὀψιμίαν, ἥγουν φασουλομπάμπακο καὶ φλεζονιές καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇ ὁ
αὐτὸς κοπιαστής νὰ μαζώνῃ τὸ φροῦτο, ὥς ἄνωθεν, ἂν ἴσως καὶ δὲν κράζῃ τοὺς
νοικοκυραίους νὰ εἶναι παρόντες καὶ λαβαίνουν τὸ μερτικό τους τὸ μισό, καὶ τὸ
ἕτερο μισὸ ὁ κοπιαστής· οἱ νοικοκυραῖοι νὰ βάνουν τὴν κροπίαν καὶ ὁ κοπιαστής
νὰ ἔχῃ ὁμπλιγο μόνον νὰ τὰ δουλεύῃ κατὰ τὴν τάξιν. ὥς ἄνωθεν, ὑπόσχοντας
τὰ καλά του καὶ σωματικῶς διὰ τὸ ἀδεπιμέντο καὶ διὰ κάθε δάννα καὶ τὰ ἐξῆς
εἰς μαρτυρίας.

† ἀντώνις μουδάτζος μαρτυρῶ,

† γιάννης φαράς ³⁾ μαρτυρῶ.

65.

Κολλιγία τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1709. Νοτάριος Ἀντ. Μαυροκέφαλος (Βιβλ. 5 σ. 162).

† 1709 Σεπτ(εμβρίου) 25. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν ἐνώπιον ἐμοῦ
νοταρίου καὶ μαρτύρων ἡ κυρὰ Ἀντριάνα, χήρα τοῦ π(ο)τ(ἐ) Δημήτρι Νί-
κλου, ἀνταμῶς μὲ τὸν μ(ισσέ)ρ Ἀγγέλο Νίκλο τὸν υἱόν της, οἱ ὅποιοι δίδουν
τοῦ παρόντος κυρ Μπενέττου Γουζέλη ¹⁾ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Τζάννε ἀπὸ χωρίο Ρω-

τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ Ἀρσενίου εἰς τὴν χώραν τῶν Κορυφῶν, Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἂν. σ.
111, 113, 142, 153, 180, 181.

¹⁾ Ὁ Πισινῶντας ἦτο πρωτ. τοῦ τ. δ. Λιθακιωτῶν πρὸς Β. τῆς Λιθακιάς εἰς τοὺς
πρόποδας τοῦ Μεγάλου Βουνοῦ, ἀπαντᾷ δὲ τῷ 1510. Πρβ. Λ. Χ. ΖΩΗΝ, Παλαιὰ ὄρια τῆς
κώμης Πισινῶντα. Ἐφημερίς Ζακύνθου «Ἐθνοσυνέλευσις» ἔτος ΣΤ' (1906) ἀριθμ. 212 - 219.

²⁾ Τοπων. εἰς περιοχὴν χωρ. Καλλιτέρου - Ροΐδου, παρὰ τὴν λίμνην Μακρῇ.

³⁾ Τὸ ἐπώνυμον ἀπαντᾷ τῷ 1584, τὸ δὲ χωρίον Φαραὼ μνημονευόμενον μετὰ τοῦ Ἀγίου
Κηρύκου συναντᾶται τῷ 1515. Φαραωνίτικα τά, τοπων. εἰς περιοχὴν χωρ. Ἀγ. Κηρύκου (1670)
καὶ Φαραωνίτισσα, ναὸς τῆς Θεοτόκου εἰς Ἀγ. Κήρυκον.

⁴⁾ Οἶκογ. ἀπαντῶσα τῇ 16 ἑκατοντ. Γ'. Ἰωάννης· συμβολαιογράφος Ζακ. ἀπὸ 1744 -
1768. Γ. Δημήτριος γεννηθεὶς τῷ 1774 ἐσπούδασε παρὰ τῷ Ἀντωνίῳ Μαρτελάφ· ἀνὴρ φιλε-
λευθέρων αἰσθημάτων κατεμάστιζε διὰ στιχουργιῶν τὸ ἀρχοντολόγιον τῆς Ζακύνθου καὶ ἐνεκα
τούτου ἐφυλακίσθη τῷ 1800 ἐν Κ[ι]π[ο]λί. Ἐλευθερωθεὶς μετέβη εἰς Τεργέστην καὶ εἶτα εἰς
Γαλλίαν ὥς ἀξιωματικὸς τῆς ὑπὸ τὸν Ναπολέοντα λεγεῶνος. Ἐγένετο Φιλικὸς καὶ ἔλαβε μέ-
ρος εἰς τὴν Ἑλλ. Ἐπανάστασιν. Ἀπεβίωσεν ἐν Ἡλιδι τῷ 1843. Ὡς λόγιος ἔγραψεν ἔργα, περὶ

μήρι ¹⁾), εἰσὲ σεμπρία διὰ χρόνους δέκα ἓνα κομμάτι χωράφι ὅπου ἔχει ἡ αὐτὴ χήρα ἀπὸ κάτου ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου ²⁾), ἡγουν ἀπὸ τὰ χωράφια της, τὸ ὅποιον νὰ τὸ κροπίζει τὴν ἐφέτο καὶ νὰ πάρῃ ὅλον τὸν σανό, ἢ ὅ,τι ἄλλο κάμη καὶ τὸν ἀκόλουθον χρόνον νὰ τὸ παίρνῃ ἀνάσπορο καὶ εἰς τοὺς πέντε χρό-
 νους νὰ τὸ ματακροπίζει καὶ νὰ παίρνῃ ὅλον τὸν σανὸν καὶ τὸν ἀκόλουθον χρό-
 νον νὰ τὸ σπέρνῃ ἀνάσπορο, τοὺς δὲ ἐπίλοιπους χρόνους νὰ τὸ σπέρνῃ μὲ τοὺς
 μισοὺς σπόρους τῆς νοικοκυρᾶς καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ μαζώξῃ τοὺς καρποὺς
 καὶ τοὺς ἄλωνίση, ἂν δὲν κράζῃ πρῶτα τὴν νοικοκυρά διὰ νὰ παρασταθῇ, εἰδὲ
 καὶ πάρῃ τὸ μισό της ὅξω ἀπὸ τοὺς δύο χρόνους ὅπου τὸ κροπίσῃ καὶ παίρνῃ
 τὸν σανὸν καὶ ὅ,τι φρουτο κάμη τὸν κάθε χρόνον καὶ ἐκείνους τοὺς δύο ὅπου
 τὸ σπέρνει ἀνάσπορο, νὰ μοιράζον στὴ μέση καὶ ἂν ζημιωθῇ τὸ αὐτὸ χωράφι,
 ἡγουν εἰς τὸ γέννημα, νὰ εἶναι ὀμπλιγᾶδος ὁ κοπιαστής νὰ δίνῃ τῆς νοικοκυρᾶς
 τὸν κακοποιόν, εἰδὲ νὰ πληρώνῃ αὐτὸς τὴ ζημία, μὴν ἡμπορῶντας νὰ τοῦ τὸ
 πάρῃ εἰς τοὺς ἄνωθεν χρόνους, ἂν καὶ τὸ ἤθελε νὰ τὸ δουλέψῃ καὶ ἡ ἴδια ἡ
 νοικοκυρά. Ἔτσι πέρ πάττο ἐσπρέσσο καὶ εἰς τὸ ἀσηκοτράφισμα ποὺ ἔχει νὰ
 κάμη στὸ αὐτὸ χωράφι διὰ μία φορὰ τόσο, νὰ τὸν βοηθῇ ἡ νοικοκυρά ἄσπρα 25.

Οὕτως οἱ συμφωνησμένοι εἰς μαρτυρίας.

† γιάνης λάτζαρης ³⁾) μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† γιάνης βερούσης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

66.

Ἀνώνομον συνάλλαγμα τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1709. Νοτάριος Ἀντ. Μαυροκέφαλος (Βιβλ. 5 σ. 175).

† 1709 Ὀκτωβρίου 20. Τὴν σήμερον ἡ κυρὰ Μαρία, χήρα τοῦ π(ο)τ(ἐ)
 μ(ισσέ)ρ Γιάκουμου Μαρώτη, δίδει τοῦ παρόντος μ(ισσέ)ρ Γιωργάκι Νίκλο τὸ
 παιδί της, ὀνόματι Σάββα, ἕως χρονῶν δεκάξι, διὰ νὰ τοῦ δουλεύῃ στὸν φούρνο

ὄν βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἀν. σ. 426 καὶ Α. ΖΩΗ, *Λεξικόν*, ἐν λ., ἐνθα καὶ βιβλιογραφία. Τὸ ὄνομα *Μπενέττος* (Βενέδικτος) ἀπαντᾷ καὶ ἐν Πάφῳ, ὡς παρων. δὲ καὶ ἐν Μάνη. Ἐν Κε-
 φαλληνίᾳ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Μπενετιᾶτος* καὶ χωρίον *Μπενετιᾶτα* (βλ. Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ, *Γεωγραφία πολιτικὴ νέα καὶ ἀρχαία τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας*. Ἐν Ἀθήναις 1890 σ. 121, 45. πρβ. Γ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΝ, *Περὶ τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ πατρωνυμικῶν εἰς - ἄτος*. *Ἐπιστημονικὴ Ἐπε-
 τηρίς* 9 (1913) σ. 1, 10). Εἰς Κάρπαθον ἐπών. *Μπενέττας* (ΧΙΛ[ΧΚ] 6635 σ. 24). Ὡς τοπων.
 εἰς Κρήτην (Σητείας) ὡς τῶ(ν) *Μπενέττω(ν)* (Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ) καὶ εἰς Εὐβοίαν
 (Ὁξύλινθος) *Μπενετ-τιᾶνοι οἱ* (ΧΙΑ 625, σ. 58).

¹⁾ Τὸ χωρίον κεῖται εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Παλαιόκαστρον καὶ ἀπαντᾷ τῷ 1509,
 ὁ κάτοικος *Ρωμηριάτης*.

²⁾ Ἁγιος Ἀντώνιος εἰς χωρ. Ρωμήρι μαρτυρεῖται τῷ 1560.

³⁾ Πιθανῶς πρόκειται περὶ τῆς οἰκογ. *Λάζαρη*, ἥτις ἀπαντᾷ ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1597.
 Α. Μάρκος καὶ Κωνσταντῖνος ὑπῆρξαν πρωθιερεῖς Ζακύνθου, ὁ μὲν τῷ 1630, ὁ δὲ τῷ 1678.

